

BETEGSÉG

Kedves Beteg Sorstársam!

*„Nem mondhatom el senkinek,
Elmondom hát mindenkinek...”*

Így vallott magáról a beteg Karinty Frigyes, miután agyműtétet hajtottak végre rajta 1936-ban Svédországban. Ennek történetét dolgozta fel az *Utazás a koponyám körül* című regényében, a beteg ember kiszolgáltatottságáról és a kóron diadalmaskodó emberi tudásról. Sajnos, a műtét után már nem sokáig élt.

Többen kérdezik tőlem, kórházi lelkigondozótól, többnyire tumoros, leukémiás betegek, hogy mennyi lehet még hátra földi életükből, szenvedések milyen hosszú sorával kell még számolniuk. Talán azért éppen engem, mert mindkettőben érintett voltam — vagyok.

Tüdőrákkal műtöttek hat évvel ezelőtt, kivették tüdőm bal felső lebenyét. Isten kegyelmesen megtartott, hiszem, azért is, hogy elmondjam mindenkinek: *Az idejében felismert betegségéből fel lehet gyógyulni. Az úton azonban nagyon fontos a hit, remény, szeretet megtartó ereje, annak elfogadása, amelyet János evangélista így hagyott ránk is, a XXI. század szekuláris emberére is: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3, 16).*

Lehet, hogy régi beidegződésedből, neveltetésedből erre azt mondd, nem lehet igaz. Azt kérdezem, csak tőled: Mi van, ha egyszer szembesülsz vele, hogy mégis igaz?!

Három éve leukémiával kezelnek, ami a „*a vér és nyirokképző rendszerek vérszegénységgel és a fehérvérsejtek fokozott termelésével járó rosszindulatú betegsége*”.

Krónikus (tartós — huzamos — idült), ami már végigkísér életem végéig. Rendszeres vérképelemzés alapján kapom a kemoterápiát és a legjobb gyógyszereket. Vannak hosszabb időszakok, mikor egészségesnek érzem magam. Ezekért az időszakokért különösen is hálás vagyok Uramnak, és igyekszem jól kihasználni a kegyelmi időt.

Mindezeket azért írom hasonló vagy más, talán a tőlem súlyosabb beteg testvéreimnek, hogy a legkilátástalanabb helyzetben sem adják fel a reményt. Számoljanak józanul azzal, hogy életünk, benne betegségünk is csak egy pillanat az örökkévalóság országútján, de elég arra, hogy örökkévaló kincseket keressünk és találjunk. Hogyan? Egy súlyosan beteg testvérünk így vallott erről: „Készülődöm, költözni fogok nemsokára, úgy csomagolok, mint a hőlégballonosok. Ahhoz, hogy eltávolodjanak a földtől, a nehézségektől, meg kell szabadulni gyűjtött kacatjaiktól.”

Egy másik 64 éves nőtestvérünk imáját találták meg halála után, ami így szólt: „Uram, kérlek adj annyi időt, hogy kacatjaimat eltüntethessem, a szétbomlott szálakat elvarrhassam! Újabb sérülést ne okozzak senkinek. Legyek, amíg vagyok, legyek, amikor már sokan úgy gondolnak rám, hogy én már nem vagyok!”

Én nem tudom, ismerték-e ezek a testvérek Pál apostol bizonyágátételét: „Őerte kárba veszni hagytam és szemétnek ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem.” (Fil. 3,8)
Én azt hiszem, hogy közel voltak Isten országához.

*„Nem mondhatom el senkinek.
Elmondom hát mindenkinek.”*

Kórteremben, betegeket látogatva, tapasztalom nyomorúságukban az istentagadás ördögét, többször imádkozom S. Kierkegaard imádságát: „Senki sem tud tőled Istenem olyan messze tévedni, hogy ne tudna visszatérni Hozzád, mert Te nemcsak olyan forrás vagy, amely hagyja magát megtalálni, hanem olyan forrás is, amely maga keresi meg a szomjazót.”

Nekünk csak egy a dolgunk, hogy elfogadjuk Isten kegyelmi közeledését. Így személy szerint elmondhatjuk: „Számomra az élet Krisztus és a halál pedig nyereség.” (Fil. 1,21)

Kérem Istent, adjon Néked erőt betegséged hordozásához, és adjon teljes, örök életet már itt és majd odaát!

■ Bolla Árpád

BETEGÁGYON – IMÁDSÁG LEOTTE FERDINÁND NYOMÁN

Uram, itt fekszem betegen a falak közé zárva. Amikor egészséges voltam, nem tudtam eléggé értékelni. Nem örültem, hogy fájdalmak nélkül járhatok-kelhetek. Ez a betegség kellett ahhoz, hogy megtanuljam megérteni: az egészség a Te kezéd ajándéka, amelyért sohasem lehetek eléggé hálás. Megkísért a gondolat: az élet folyik tovább a maga megszokott medrében — de már énnélkülem. Bocsásd rám derűdet, és engedd, hogy a magányban megtaláljalak Téged! Segíts, hogy a szenvedés próbáját kiálljam zúgolódás nélkül! Engedd, hogy türelmes beteg legyek! Tudjak jó példát adni azzal, hogy jó kedélyű, segítőkész vagyok akkor is, amikor magam is rászorulok mások segítségére.

Engedd, hogy kimutathassam mások iránti köszönetemet és hálámat! Add, Jézus Krisztus, hogy a betegség idején is a Te hű tanítványod maradhassak!

Ámen.